

ת"פ 58967/03/18 - מדינת ישראל נגד מרדכי ליבר גיטלמן, אליעזר שמחה פרנקל, חיים הלר, דוד יהודה בראון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58967-03-18 מדינת ישראל נ' גיטלמן ואח'
בפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מרדכי ליבר גיטלמן
2. אליעזר שמחה פרנקל
3. חיים הלר
4. דוד יהודה בראון

הנאשמים

הכרעת דין - הנאשמים 1 ו-3

כללי

1. נגד הנאשם-1, הוגש כתב אישום שעניינו החזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. נגד הנאשם-3, הוגש כתב אישום שעניינו תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

כתב האישום

3. ביום 29.03.2016 בשעה 09:30 או בסמוך לכך, ברחוב הפסגה 1 בירושלים, התקיימה הפגנה יזומה שבה נכחו הנאשמים.

4. הנאשם-1 החזיק בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח שהחזיקה למטרה כשרה.

5. הנאשם-3, עשה מעשים כדי להכשיל את השוטרים בשעת מילוי תפקידם וכן תקף את השוטרים בכוונה להכשילם.

זאת עשה הנאשם- 3 בכך שתפס שוטר בז'קט, הכה אותו במכות אגרופ בגבו ובעט ברגליו. בשל מעשיו כאמור לעיל, הודיע השוטר לנאשם-3 שהוא עצור. הנאשם-3 ניסה להימלט מהמקום, אך השוטר תפס אותו. בהמשך לאותן נסיבות חתך הנאשם-3 את השוטר בפניו באמצעות דבר מה ובעת שהובל לניידת ירק על השוטר בפניו.

תשובת הנאשמים לאישום

6. שני הנאשמים כפרו בכתב האישום.

7. הנאשם-1 הודה שהיה במקום, כפר בכך שהחזיק בסכין וטען שהסכין נמצאה לידו לאחר שנערך עליו חיפוש בניידת ולא בנקודה שבה נעצר. במהלך ניהול המשפט טען שהמעצר והחיפוש נערכו באופן בלתי חוקי ובניגוד להלכת "בן חיים" ועל כן יש לפסול את תוצאות החיפוש ולזכותו.

8. הנאשם-3 הודה שהיה במקום, הכחיש שחתך את השוטר בפניו וטען שאין ממצא רפואי אשר תומך בכך ולא נמצא הכלי שבאמצעותו נחתך לכאורה השוטר. כפר בכך שהכשיל שוטרים ושתקף שוטר במכות אגרופ בגב, בבעיטות ברגליים, וביריקה בפניו. כן כפר בכך שהשוטר הודיע לו שהוא עצור וטען שבהיעדר הודעה כאמור, לא ניתן להאשימו בכך שניסה להימלט.

גדר המחלוקת:

9. אין מחלוקת שהנאשמים היו במקום ההפגנה.

סלע המחלוקת שבין הצדדים ממוקד בשאלות הבאות:

שאלות עובדתיות

- א. האם החזיק הנאשם 1 בסכין שלא כדין?
- ב. האם הפריע הנאשם-3 לשוטרים בעת שאלה מילאו את תפקידם כחוק?
- ג. האם תקף הנאשם-3 את השוטר כדי להכשילו בתפקידו?

שאלות משפטיות

- ד. האם מעצרו של הנאשם-1 היה חוקי?
- ה. האם החיפוש שנערך על גופו של הנאשם-1 היה חוקי?
- ו. האם מעצרו של הנאשם-3 היה חוקי?

פרשת הראיות - כללי:

10. מטעם התביעה העידו ארבעת העדים שלהלן:

עת/1-אפרת עינב- משטרת ישראל חוקרת;

עת/2-החוקר דיוויד דרעי-משטרת ישראל;

עת/3-הבלש נגיב שווי-משטרת ישראל;

עת/4-הבלש אמיר חוג'יראת- משטרת.

כן הוגשו המוצגים שלהלן:

ת/1-הודעת הנאשם- 3 במשטרה;

ת/2-הודעת הנאשם- 1 במשטרה.

11. מטעם ההגנה העידו 2 העדים שלהלן:

עה/1-הנאשם- 3

עה/2-הנאשם- 1

כן הוגשו המוצגים שלהלן:

נ/1- דוח פעולה שערך השוטר נגיב שווי;

נ/2-דוח פעולה שערך השוטר אמיר חוג'יראת;

נ/3-דוח מעצר של הנאשם-1 שערך השוטר אמיר חוג'יראת.

דין והכרעה:

12. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברף הנדרש בפלילים ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשמים. זאת קבעתי על יסוד האמון שרחשתי לגרסת השוטרים עדי התביעה כאשר מנגד דחיתי את גרסאות הנאשמים לאחר שמצאתי אותן לא אמינות. כן דחיתי את הטענות המשפטיות שהעלתה ההגנה.

תמצית העדויות בפרשת התביעה

13. רס"ר **אפרת עינב**, בתקופה הרלוונטית לאישום שירתה בתחנת מוריה כחוקרת וגבתה הודעה מהנאשם-3. בחקירתה הראשית העידה שלפני גביית ההודעה מהנאשם-3 (ת/1) הזהירה אותו כחוק והנאשם התייעץ עם עו"ד. כן העידה שחקירת הנאשם-3 התבססה על דוחות הפעולה של השוטרים (פרוטוקול עמ' 14 ש' 9-10).

בחקירתה הנגדית נשאלה אודות הבגדים שלבש הנאשם-3 ביום ההפגנה ואישרה שכתבה במסגרת הערת

חוקרת שהנאשם-3 לבוש סוודר בצבע שחור. כשנשאלה האם קראה את דו"ח הפעולה של השוטר נג'יב, השיבה בחיוב. כשנשאלה אם לאחר קריאת דוח הפעולה שבו נכתב שהנאשם לבש ז'קט, לא שמה לב לסתירה בפריט הלבוש, השיבה: **"אחדד את ההגדרה שלי לסוודר וז'קט. בכוונה שלי הייתה חולצה עליונה בצבע שחור, יכול להיות שלא הייתי מספיק חדה, אבל השוטר כותב שהוא תפס אותו וזיהה אותו בשם. זה מה שהשוטר פעולה כותב"** (פרוטוקול עמ' 15 שורות 16-18). כשנשאלה אם לא העלתה על דעתה שמדובר באדם אחר שלבש בגד אחר, השיבה: **"כשאני מקבלת דו"ח פעולה כזה משוטר אני לא מעלה על דעתי דברים"** (פרוטוקול עמ' 15 ש' 23). כשנשאלה אם יש סיבה מיוחדת שלא קראה לשוטר בעניין פריט הלבוש השיבה שהיא אינה זוכרת (פרוטוקול עמ' 15 ש' 26).

14. מפקח משנה **דיויד דרעי**, גבה את הודעתו של הנאשם-1 בעת ששימש חוקר תורן וחקר אותו על חשד להפרת סדר ציבורי והחזקת סכין. כשנשאל אם ראה את הסכין, השיב: **"לפי העדות שגביתי היא הוצגה בפניו, אבל לא ראיתי אותה"** (פרוטוקול עמ' 16 שורה 16-17). לא זכר את הסכין גם לא לאחר שהוצגה לו תמונה, לא זכר אם קרא את דו"ח הפעולה של השוטר בטרם חקר את הנאשם. עם זאת מסר שהוא נוהג לקרוא את הדוחות והמסמכים הרלוונטיים לחקירות שהוא מנהל. כשנשאל היכן נמצאה הסכין השיב: **"לפי מה שקראתי בחקירה הוא נמצא בכיסו של הנאשם"** (פרוטוקול עמ' 16 ש' 27). כשנשאל אם הבלשים הזדהו בפני הנאשם השיב: **"אני לא יכול לתת תשובות למה שעשו אחרים"** (פרוטוקול עמ' 16 ש' 24). כך גם לא יכול היה לאשר שנערך על הנאשם-1 חיפוש בניידת ולא במקום המעצר ולא זכר אם היו עדים נוספים למעשיו של הנאשם-1 מעבר לשוטר שכתב את דוח הפעולה (פרוטוקול עמ' 16-17).

15. **רס"ר נג'יב שווי**, העיד שבתקופה הרלוונטית לאישום שירת בתפקיד בלש בתחנת מוריה. העיד שבעת ההפגנה עצר את הנאשם-3 וערך דו"ח פעולה שמתעד את האירוע. סיפר שבמהלך ההפגנה נקלע להפרות סדר והבחין באדם לבוש במכנס כחול, ז'קט שחור, חולצה לבנה וכיפה שחורה. אותו אדם הכה אותו באגרופים ובבעיטות לרגליו. מסר שאחז בו והודיע לו שהוא עצור בגין תקיפת שוטר והפרת הסדר. תוך כדי שהוביל את הנאשם אל ניידת הבילוש, ירק הנאשם בפניו והשוטר אזק אותו מקדימה. העיד שעוד לפני הגעתם לניידת ערך חיפוש על גופו של הנאשם במקום מוצנע ולא מצא דבר. ציין שבעת שנעצר ניסה הנאשם לברוח וקילל אותו אולם הוא לא כתב זאת בדוח הפעולה.

בעדותו סיפר שבעת המעצר חתר אותו הנאשם, הוא צילם את פציעתו בטלפון הנייד והעבירו לחוקר. הוסיף שנותרה צלקת מתחת לעינו עקב הפציעה. ציין שצילומי הפציעה לא צורפו לתיק החקירה. כשנשאל ממה נחתך, השיב: **"לא יודע מה היה שם זה היה דבר מה, לא בטוח שהיה חד"**. לשאלת בית המשפט השיב שיכול להיות שלא מדובר במכשיר חד אלא בציפורן (פרוטוקול עמ' 17 שורות 23-24). לשאלה נוספת של בית המשפט אם הפציעה הייתה מכוונת או שמא מדובר בתנועת גוף של הנאשם אגב ניסיון להתחמק ממעצר, השיב: **"תוך כדי המעצר הרגשתי משהו חד בעין, נפצעתי ליד העין, יכול להיות ממהו חד. יכול להיות שזו הייתה תנועה לא מכוונת היו הרבה אנשים, לא שמתי לב"** (פרוטוקול עמ' 17 שורות 29-30).

כשנשאל אם קיבל טיפול רפואי בעקבות פציעתו, השיב: **"לא. טיפולתי בזה בעצמי. לא הייתה מכה רצינית, ירד טיפה דם, ומים. שריטה קלה"** (פרוטוקול עמ' 23 ש' 16).

כשנשאל אם הסתובב עם הצלקת הרבה זמן, השיב: **"לא. הגעתי למשרד ניקיתי את זה עם מים וזהו"** (פרוטוקול עמ' 23 ש' 24).

כשנשאל אם חנק את הנאשם-3 השיב: **"לא זכור לי דבר כזה"** (פרוטוקול עמ' 19 ש' 1).

כשנשאל כיצד זיהה את הנאשם-3 השיב: **"קיבלתי את תעודת הזהות שלו, זה לא רשום בדו"ח הפעולה זה רשום בדוח המעצר"** (פרוטוקול עמ' 17 ש' 33-29). ובהמשך עדותו ציין היכן זיהה את הנאשם-3 **"זיהיתי אותו בתחנה"** (פרוטוקול עמ' 18 ש' 3).

כשנשאל כיצד הוא יודע שהאדם שזוהה בתחנה הוא אותו אחד שהיה באירוע, השיב שזיהה אותו בעין ולפי מבנה גוף. ובלשונו: **"בעין קלטתי את הבן אדם, עצרתי אותו אני יודע מי זה"** (פרוטוקול עמ' 18 ש' 7-1).

כשנשאל אם רץ אחרי בחור אחר כפי שטען הנאשם-3, השיב: **"אני לא רצתי אחרי בן אדם, במהלך האירוע, במהלך ההפס"ד, הבחנתי שהוא נתן לי אגרופים ובעיטות ברגליים תפסתי אותו ועצרתי אותו"** (פרוטוקול עמ' 19 ש' 5-4).

כשנשאל מדוע לא הציג תעודת שוטר, השיב שחבש כובע בילוש ולא יכול היה להציג תעודת שוטר בשלב המעצר כיוון שהותקף (פרוטוקול עמ' 21 ש' 31-21).

כשנשאל מה היה אופיין של ההפרות סדר, השיב שאנשים התלהמו. בהמשך עדותו הבהיר שלא ראה את הנאשם מתלהם והחליט לעצור אותו בעקבות כך שתקף אותו (פרוטוקול עמ' 22 ש' 4-1). סיפר שהנאשם-3 קפץ עליו והחל להכותו בגב וברגליים (פרוטוקול עמ' 22 ש' 21-20).

העד נשאל על בגדי הנאשם-3 ואף הוצגה לו הודעת הנאשם-3 במשטרה שם נכתב במסגרת הערת חוקרת שהנאשם-3 לבוש סוודר שחור כאשר בדוח הפעולה שערך כתב שהנאשם לבש ז'קט שחור. על כך השיב: **"יש מצב שתיארתי את זה לא נכון"** (פרוטוקול עמ' 24 ש' 33-23 ועמ' 25 ש' 29-1).

16. **אמיר חוג'יראת**, העיד שבתקופה הרלוונטית לאישום שירת כבלש במרחב מוריה. העד ערך דוח פעולה שמתעד את האירוע.

בעדותו מסר שלמיטב זכרונו היו הפרות סדר ברחוב הפסגה. זכר שעצר את הנאשם-1 כחשוד אשר הזיז פחי אשפה וגרר אותם לאמצע הרחוב כדי להפריע לתנועה ולסדר הציבורי. העיד שבמהלך מעצרו הזדהה בפני הנאשם כשוטר, לאחר מכן הכניס אותו לניידת ושם ערך עליו חיפוש אשר במהלכו נתפסה על גופו סכין. לאחר מכן העביר את הנאשם לתחנת המשטרה באמצעות הניידת.

לשאלת בית המשפט, היכן זיהה את הנאשם-1 בפרטיו, השיב: **"אחרי זה. בהתחלה לוקחים אותו לניידת ושם הזדהה או עם ת.ז. או בעל פה"** (פרוטוקול עמ' 27 ש' 20-21).

כשנשאל אם הנאשם-1 זוהה בשטח השיב שלא (פרוטוקול עמ' 27 ש' 26).

אשר למעצר, העיד ששמר על קשר עין רציף עם הנאשם-1 והבחין בו כשהוא מזיז את פח האשפה (פרוטוקול עמ' 27 ש' 19-17, עמ' 28 ש' 13).

כשנשאל אם הוא זוכר את הסכין שנתפסה, השיב: **"את מחזירה אותי ארבע שנים. אני לא זוכר איך היא נראית"**. לאחר שקרא את דוח הפעולה שערך ולאחר שהוצגה לו הסכין השיב שהוא זוכר אך לא רשם את סוג

הסכין אלא רק את צבעה "סכין בצבע כתום" (פרוטוקול עמ' 28 ש' 6-11).

העד שב וציין שהוא אינו זוכר אם הזדהה לפני הנאשם-1 בעת המעצר באמצעות הצגת תעודת שוטר. עם זאת הבהיר שהיה חבוש בכובע זיהוי משטרתי והזדהה לפניו בעל פה. אשר לחיפוש על גופו של הנאשם-1, העיד שזה נערך רק לאחר הכנסתו לניידת.

כשעומת עם דוח הפעולה שבו לא ציין שהזדהה לפני הנאשם-1 כשוטר, השיב: **"אתה מחזיר אותי 4 שנים אחורה. אם זכור לי תמיד בהפגנות היינו שמים כובע בילוש שזה משטרה ואני לא זוכר אם הזדהיתי עם תעודה או לא אבל בהרגלים במעצרים אני מזדהה כאיש משטרה. בהפגנה אני לא זוכר כי היה שם המון בלגאן, לא זכור לי אם הזדהיתי עם תעודת זהות"** (פרוטוקול עמ' 29 ש' 15-17).

בהמשך עדותו עומת עם הטענה שלא הציג תעודת שוטר, והשיב: **"לא זכור לי. לא רשום בדוח"**. (פרוטוקול עמ' 30 ש' 17-18).

כשנשאל אם הודיע לנאשם שהוא עצור, השיב: **"מה שזכור לי כן, הודעתי לו שהוא עצור. זה רשום בדוח מעצר"** (פרוטוקול עמ' 30 ש' 28).

עוד נשאל אם ערך את החיפוש על גופו של הנאשם-1 במקום המעצר והשיב שערך אותו בניידת (פרוטוקול עמ' 31 ש' 2).

כשנשאל בנוגע לסמכותו לערוך חיפוש, השיב שהנאשם-1 היה עצור בעת החיפוש (פרוטוקול עמ' 31 ש' 18-20).

תמצית העדויות בפרשת ההגנה

17. **הנאשם-3**, העיד שההפגנות התקיימו בעקבות צו הריסה שהוצא לבניין הישיבה שבה למד. לדבריו בעת האירוע היו שתי ניידות משטרה שחסמו את הכביש משני הצדדים ובאמצעו שהו מפגינים עם ספר תורה. טוען שמהישיבה "התארגנו כמו שצריך עם צלמי וידאו" ולדבריו "הכול היה בסדר גמור מבחינת החוק" וההפגנה התקיימה באישור המשטרה. עוד העיד ששאל שני שוטרים שהיו במקום אם ההפגנה חוקית עוד בטרם החל לקחת חלק בה. לדבריו עמד על הכביש בחברת אנשים נוספים ששרו ורקדו. סיפר שבמהלך ההפגנה הגיע שוטר ואחז בו בלי שהבין את הסיבה לכך. השוטר לא אפשר לו להגיב למעצר, אחז בו וחנק אותו. אנשים שצפו במחזה ניסו למשוך אותו ואת השוטר מכל הכיוונים. לטענתו לא התנגד למעצרו אולם כשהשוטר חנק אותו בגרונו, נענע את ראשו מצד לצד ואמר לשוטר שהוא חונק אותו. לטענתו אמר לו השוטר שיעצור שאם לא כן יכה אותו פעם נוספת. עוד טען שבאותו שלב לא ידע שמדובר בשוטר והשוטר אף לא הזדהה ככזה. השוטר הוביל אותו בחניקה עד לניידת. כשהגיע לניידת, שוטר אחר היסב את תשומת ליבו של השוטר נג'יב שהוא נחתך "ויש לו שריטה". לדבריו השוטר נג'יב אמר לאותו שוטר: "למה אני לבד, אתה יודע כמה אנשים היו עלי למה אני לבד". לטענת הנאשם הוא ביקש מהשוטר נג'יב לציין בדוח שהוא לא זה ששרט אותו והלה השיב לו: "לא משנה אתה תחטוף על הכול" (פרוטוקול עמ' 32-33).

הנאשם הכחיש שירק על השוטר וששרט אותו.

כשנשאל אם השוטר שחנק אותו הוא זה שהעיד בבית משפט, השיב שאינו זוכר (פרוטוקול עמ' 33 ש' 34-36).
כשנשאל: "סיפרת שראית שוטר רץ ובטעות תופס אותך ולא הבנת למה. ידעת שמדובר בשוטר?", השיב

בשלילה.

כשהתבקש להבהיר מדוע אמר "שוטר רץ באמצע הכביש לתפוס איזה שהוא בחור והוא תפס אותי" כלומר הבין שמדובר בשוטר, השיב: **"נכון גם היום אני מדבר אתך על שוטר. בחקירה כשהיא אומרת לי שוטר עצר אותך, אז אני יודע שהבן אדם שרץ הוא שוטר. בזמן שהוא עצר אותי אני לא יודע"** (פרוטוקול עמ' 35 ש' 28-32).

כשנשאל מדוע לא העלה עניין זה בהודעתו במשטרה, השיב: **"אני מעולם לא הייתי במשטרה. מה שזכרתי אמרתי"**.

כנשאל לאיזה בחור התכוון כשמסר בהודעתו "שוטר רץ באמצע הכביש לתפוס איזה בחור והוא תפס אותי", השיב: **"כשאני רואה שוטר רץ למקום מסוים, בד"כ יש לו יעד. אי אפשר לתפוס חמישה ביחד. בשביל מי הוא רץ? ברור שהוא בא לתפוס מישהו. אני עומד במקום שלי ועוד פעם רץ לכיוון מסוים, ברור שהוא רץ לתפוס את אחד האנשים ... עמדתי במקום אני רואה שוטר רץ. יש מלא אנשים. אז מה זה אומר שהוא הולך לתפוס אחד מהם. לא צריך להיות נביא. איזה שהוא בחור, לא התכוונתי למישהו מסוים"** (פרוטוקול עמ' 36 ש' 27-32).

עוד מסר בעדותו שסבר שייחקר וישוחרר בתוך דקות ספורות כיוון שהאזור היה מצולם.

כן טען שלמרות שלאחר מספר חודשים שלחה לו המשטרה מכתב בעניין תלונתו נגד השוטר, ובלשונו: "אם אני רוצה לתבוע את השוטר כי הוא חנק אותי", לא היה מעוניין בכך, וכדבריו: "אין לי כוח לבלגאן".

18. **הנאשם-1**, בעדותו מסר ששאל שוטר באופן אישי אם ההפגנה חוקית וזה השיב לו בחיוב.

לדבריו בתחילת האירוע היה סדר מוחלט, הביאו ספר תורה והיו ריקודים, אחרי כעשר, חמש- עשרה דקות, אירעו הפרות סדר תוך כדי הריקודים. אשר למעשיו במקום, העיד שעמד ברחוב הפסגה בעת שפח הדרדר לכיוון הכביש ולעבר רכב. טען שניגש לעצור את הפח לפני שייפגע ברכב. לא ידע להעריך מהו המרחק המדויק שבין הפח למקום שבו עמד. בשלב זה ניגש אליו שוטר ואמר לו: "עוד פעם אני אראה אותך במקום שיש מהומה, אתה תיעצר". לאחר שחלף זמן לא רב, עצרו אותו ארבעה שוטרים שהיו ללא כובעים ובלבוש אזרחי ולא הזדהו. לטענתו השוטר שעצר אותו לא דיבר, הכניס אותו לניידת ואזק אותו כשידיו מאחור. לדבריו הוא אינו זוכר שהשוטר שעצר אותו כתב דוח פעולה וזאת למרות שהשוטר הצהיר בבית המשפט שכתב היד בדוח הוא כתב ידו. העיד על חיפוש שערך השוטר על גופו לאחר ששוטר אחר שאל אותו מה לכתוב בדוח הפעולה. לדבריו השוטר מצא על גופו סכין, אשר לטענתו הגיעה לידיה במהלך ההפגנה. בעדותו סיפר על נסיבות הגעת הסכין לידיו כך:

"הסכין הזו הגיעה אלי במהלך ההפגנה דרך בחור, אני משער שהוא בישיבה, אני מכיר את הפרצוף שלו מהישיבה, אני לא יודע מי הוא, נתן לי את הסכין וביקש שאשמור לו אותו. שמתי אותו בכיס, אני יודע שלמתבונן מהצד זה נראה מעשה טיפשי אבל לא הפעלתי שיקול דעת והכנסתי את זה לכיס אבל לא ידעתי את החוק שהחזקת סכין היא אסורה לכן לא היה לי את הקו מחשבה להוציא את הסכין ולזרוק אותו. בן אדם שמקבל סכין מניח אותו באיזה מקום אבל לא היה איפה להניח. הסכין שמראים כאן, זו הסכין וקיבלתי אותה כמו שהיא היום עקומה. יכול להיות שעיקמו אותה שם. הסכין היה עלי

דקות בודדות ממתי שהסכין היה לי בכיס עד שראיתי שדרדרו את הפח" (פרוטוקול עמ' 40 ש' 3-10).

לעניין השוטרים שעצרו אותו, תחילה טען שעצרו אותו 4 שוטרים בלבד, אזרחי, בלי שום פרט מזהה, בהמשך עדותו טען שאינו זוכר במדויק אם השוטרים שעצרו אותו היו במדים אך הוא משער שלפחות שניים מהם - אלה שתפסו אותו - היו ללא מדים.

כשנשאל מדוע בהודעתו לא מסר שלא ידע מיהם ארבעת האנשים שעצרו אותו אלא רק בעת שניגש אליו שוטר כדי לשוחח עמו, הבין שמדובר בשוטרים, השיב: **"אני גם לא סיפרתי שנלקחתי לניידת על ידי השוטר ששוחח איתי"** (פרוטוקול עמ' 41 ש' 19).

כשנשאל אם זכור לו שהיו מצלמות במקום, השיב שהיו מצלמות של המשטרה.

כשנשאל מדוע בהודעתו במשטרה סיפר שעמד בקרבת מקום לנקודה שבה דורדר הפח - כעשר עד חמש עשר מטר מטרים משם ולא סיפר שנגע בפח, השיב: **"כי זו האמת"** (פרוטוקול עמ' 41 ש' 30).

כשנשאל כיצד מסר במשטרה שאף שוטר לא ניגש אליו לפני שדורדר הפח וסתר בכך דברים שאמר בתחילת ההודעה שם סיפר ששוטר הזהיר אותו שיעצר, השיב: **"האדם שניגש אליי הוא ניגש אליי כשהייתי ליד הפח ורק אחרי זה עצרו אותי"** (פרוטוקול עמ' 41 ש' 35).

כשנשאל כיצד דבריו אלה מתיישבים עם מה שאמר בהודעתו שלא עמד ליד הפח, השיב: **"בהתחלה ואחרי כן התקדמתי וזה לא סותר"** (פרוטוקול עמ' 42 ש' 5).

כשנשאל מדוע לא הלך לאתר את הבחור שמסר לו את הסכין כדי שיתמוך בגרסתו, השיב: **"לא רלוונטי, לא היה שום דבר שאפשר לצאת מזה"** (פרוטוקול עמ' 42 ש' 28-31). בהקשר לשאלה זו הוסיף: **"ישיבה של 800 בחורים, אין היכרות אישית עם כולם, זה בנאדם שתראי ברחוב פרצוף מוכר לך, אין היכרות מעבר לכך, ללכת אליו ולומר לו לבוא למשטרה, לא רואה כשמשוהו רלוונטי. אני לא יודע למה הוא מסר לי אם הוא לא מכיר אותי, אני עניתי שלא הפעלתי שיקול דעת"** (פרוטוקול עמ' 43 שורות 8-11).

כשנשאל מדוע לאחר שכבר הוזכר ולאחר שכבר הבין שההפגנה בעייתית וראה פח שדורדר לכביש וכמעט פגע ברכב ודחיפות, לא עזב את המקום, השיב: **"לא רציתי שהפח ימחץ את האוטו. אני נעצרתי מיד אחר כך. זמן קצר אחר כך, לא יודע לאמוד אותו. השוטר לא ראה אותי דוחף את הפח"** (פרוטוקול עמ' 44 ש' 5-4).

הערכת העדויות:

19. לאחר שהתרשמתי מתוכן העדויות, מהתנהגותם של העדים, מנסיבות העניין, ומאותות האמת שהתגלו במהלך המשפט, מצאתי את עדותם של השוטרים נגיב שווי ואמיר חוג'יראת מהימנה. מנגד, דחיתי את גרסאות הנאשמים 1 ו-3 אשר נמצאו שהיו כבושות בחלקן, סותרות את הגרסאות שהושמעו בהודעות וכוללות חלקים בלתי הגיוניים ובלתי סבירים.

20. השוטרים שווי וחוג'יראת הם עובדי ציבור הפועלים על פי דין בשמירת הביטחון והסדר הציבורי ולא מצאתי שבמקרה זה היה למי מהם אינטרס אישי כלשהו או מניע פסול להעליל על הנאשמים עלילות דברים. עדויותיהם היו

מתנות ולא מעצימות וניכר היה שהעידו על מה שחוו על בשרם וראו במו עיניהם תוך שהשתדלו לדייק בעדותם.

21. השוטרים חשפו בעדותם עובדות שאינן נוחות להם ואשר יכולות לסייע לנאשמים, מה שמלמד על כנותם ואמינותם. מכאן שאין ואף לא הייתה לשוטרים אלה כוונה להפליל את הנאשמים או להזיק להם במישרין או בעקיפין ועדותם שיקפה את מה שהתרחש בפועל.

22. השוטר שווי השיב בתשובה לשאלה שייתכן שהחתך בפניו נגרם כתוצאה משריטת ציפורן ולא ממכשיר חד. בתשובה לשאלה נוספת השיב שיתכן שהחתך נגרם כתוצאה מתנועה לא מכוונת של הנאשם-3 שנעשתה במהלך ניסיונותיו להיאבק בכוח בשוטר בעת שזה עצר אותו. גם כשהעיד על החתך סיפר שמדובר בשריטה קלה בלבד, שטיפל בה לבד בכך ששטף אותה במים, ושלא נזקק לטיפול רפואי. כך שלא העצים הן את אופן פציעתו והן את תוצאותיה.

בהתייחסו למעצרו של הנאשם-3, העיד שלא ראה את הנאשם-3 מתלהם וסיפר שהחלטה לעצור אותו התקבלה רק לאחר שהלה תקף אותו.

ניתן היה להתרשם מכנותו גם בתשובותיו לשאלות בעניין הזדהותו כשוטר לפני הנאשם. בעדותו מסר שבעת המעצר לא יכול היה להציג תעודת שוטר לנאשם. כך גם השיב בכנות לשאלות בעניין זיהוי הנאשם ומסר שזיהה אותו בפרטיו רק בהיותם בתחנה.

כאשר עומת עם אופן לבושו של הנאשם, השיב בהגינות שיכול להיות שלא תיאר אותו באופן מדויק ולא התחמק מאחריותו לדברים.

23. גם השוטר חוג'יראת בעדותו השיב בהגינות שלא זיהה את הנאשם-1 בשטח, שהוא אינו זוכר כיצד נראתה הסכין שנתפסה על גופו, ואינו זוכר שהזדהה לפני הנאשם באמצעות תעודת שוטר.

24. עדות הנאשם-3 היא כבושה ומעצם כבישתה חשודה היא על אמינותה. גרסתו של הנאשם-3 מעלה תהיות ממשיות אשר מכרסמות באמינותה.

בהודעתו מסר הנאשם-3 כך:

"אני הייתי היום בשעות הבוקר על הכביש מול הישיבה בבית וון, היה אישור של המשטרה להיות על הכביש, לפני שירדתי לכביש שאלתי שוטר אם זאת בעיה והוא אמר לי שרק באזור שהייתי שם אפשר. לאחר מכן עמדנו מלא אנשים על הכביש וצעקנו שירים ואז שוטר רץ באמצע הכביש לתפוס איזשהו בחור והוא תפס אותי, מיד עצרתי ואמרתי לו אתה עוצר אותי? ואמרתי לו עזוב ואז הוא התחיל לחנוק אותי...ראו את זה מלא בחורים מהישיבה מההפגנה וקפצו וצעקו לו עזוב אותו, תשחרר אותו, הוא לא זה שעשה כלום. תוך כדי שהם התנפלו על השוטר הוא קיבל שריטה מהקפיצה של כל האנשים" (ת/ש' 13-7).

בעדותו מסר כך:

" במהלך ההפגנה פתאום אחזתי שהשוטר לא זוכר את השם שלו .. אחזתי שהוא רץ לכיוון קצת לידי ואז הייתי בטוח שהוא ממשיך לרוץ. לא יודע להגיד מי השוטר. ראיתי אותו רץ ואז הוא תופס אותי. שאלתי אותו, מה, אני ? הייתי בשוק מה הוא רצה ממני. זה היה נראה שמישהו עשה משהו והוא מנסה לתפוס אותי. לפני שירדתי לכביש, היו כמה שוטרים. דיברנו שם. אני שוחחתי עם שני שוטרים. שאלתי אותם אם זה בסדר כי לא רציתי להסתמך על שמועות שזה בסדר, הם אמרו שהכול בסדר. אחרי שהוא תופס אותי, אני אומר לו אני ? הייתי מופתע מהתפיסה" (פרוטוקול עמ' 33 ש' 1-6).

הן בהודעה והן בעדות כינה הנאשם-3 את מי שרץ לעברו ותפס אותו "שוטר" וכך גם התייחס אליו. יתרה מכך, ניתן להסיק מתגובתו הספונטנית כפי שהוא עצמו תיאר אותה בהודעתו, שידע שמדובר בשוטר. הנאשם-3 אמר לשוטר בתגובתו הראשונית: "אתה עוצר אותי?" ללמדך שידע שמדובר בשוטר ובמעצר.

נוסף על אלה, הנאשם לא מסר בהודעתו שאדם זר כלשהו רץ ותפס אותו ואף לא מסר ששאל את אותו אדם לפשר מעשיו דהיינו מי הוא ומדוע הוא אוחז בו.

מכאן ניתן להסיק שבעת שנתפס, ידע הנאשם שמדובר בשוטר.

לפיכך גרסתו בהודעה ובעדות, אינה מתיישבת עם טענתו המאוחרת והכבושה בעדותו שלפיה לא ידע שמי שאחז בו הוא שוטר.

הנאשם כבש אפוא את גרסתו בעניין מהותי אשר יורד לשורש טענותיו נגד חוקיות מעצרו וזאת ללא שסיפק הסבר מניח את הדעת לכך. בנסיבות אלה משקלה של גרסתו מועט עד אפסי.

25. עדות הנאשם-1 בלתי הגיונית, בלתי סבירה, וכבושה בפרטים מהותיים באופן שמעצם כבישתה חשודה היא על אמינותה.

הנאשם-1 בהודעתו במשטרה הרחיק את עצמו מפח האשפה. בהודעתו נרשמו הדברים כך:

"ש. מחומר החקירה עולה שראו אותך מזיז פח אשפה גדול לאמצע הכביש. מה יש לך לומר על זה?"

ת. לא היה, עמדתי קרוב לאיפה שדחפו את הפח אבל זה לא אני. אני הייתי כ 15-20 מטר ממקום דחיפת הפח" (ת/2 ש' 27-29).

הנאשם-1 לא מסר בהודעה שעצר את הפח או שנגע בפח או שעמד בצמוד לו, למרות שעובדות מהותיות אלה כרוכות בליבת הסיבה לשהייתו במקום ובליבת הטענות שהפנה נגד מעצרו.

בעדותו טען שעצר את הפח כדי למנוע ממנו להתדרדר ולפגוע בכלי-רכב.

בכך כבש את גרסתו בעניין מהותי ללא שסיפק הסבר סביר מניח את הדעת לכך. לפיכך משקלה של גרסתו בעניין זה מועט עד אפסי.

תמיהה נוספת שעלתה מגרסתו קשורה לדברים שמסר הן בהודעתו והן בעדותו שלפיהם שוטר הזהיר אותו שאם ישהה "באזור המהומה", יעצר. מדוע אפוא למרות שהזהר לא עזב את המקום?!

אשר לעניין הסכין, במהלך חיפוש על גופו של הנאשם-1 שנערך בניידת לאחר שכבר נעצר, נמצאה סכין. הנאשם הודה כבר בהודעתו וגם בעדותו בהחזקת הסכין ללא שטען שהחזיקה למטרה כשרה ומוגדרת כלשהי. הנאשם טען שמאן דהוא הפקיד בידיו את הסכין לשמירה באמצע ההפגנה. בהודעתו נשאל מיהו אותו אדם והשיב שאינו זוכר. בשלב מאוחר יותר כשהועמד על חוסר ההיגיון בגרסתו השיב: **"יכול להיות שהוא מישו מהישיבה אבל לא זיהיתי אותו"** (ת/2 ש' 59). בעדותו טען טענות דומות.

מצאתי את גרסתו בעניין זה מופרכת על פניה.

מדוע שאדם ימסור סכין למי שאינו מכירו?

כיצד זה קיבל הנאשם-1 סכין מאדם אחר בלי שידע את זהותו?

מדוע הסכים לקבל את הסכין מידי המוסר במהלך הפגנה בלי שידע מהי מטרת מסירתה?

מדוע לא שאל את מוסר הסכין למטרת הפקדתה בידיו?

מדוע קיבל את הסכין לחזקתו במהלך הפגנה שנכחו בה גם שוטרים כשהוא מעמיד את עצמו בסיכון שייתפס עם הסכין?

מדוע שמר על הסכין אף על פי שמדובר בסכין פירות זולה ועקומה שעל פני הדברים אין לה ערך ואין בה תועלת?

אם מדובר בבחור שלומד עם הנאשם-1 באותה ישיבה, מדוע לא איתר אותו והביאו לעדות במשפטו כדי שיתמוך בגרסתו?

שאלות אלה ביחד ולחוד פוגמות בסבירותה של הגרסה ובהגיון שעומד בבסיסה, ולא מצאתי בעדותו של הנאשם-1 הסברים מניחים את הדעת לתמיהות אלה. כך שיש לדחות את גרסתו.

אשר לשאלת זיהויים של השוטרים העוצרים, סתר הנאשם-1 את עצמו.

בהודעתו טען שהשוטרים התנהגו בצורה ברוטלית ולא טען שלא הבין שמדובר בשוטרים ושלא ידע במי מדובר.

בעדותו במסגרת חקירתו הראשית טען: **"עצרו אותי ארבעה שוטרים, שניים מקדימה ושניים מאחורה, ללא כובעים לבוש אזרחי לחלוטין בלי שום משהו מזהה"** (פרוטוקול עמ' 39 ש' 32-33).

במהלך עדותו חלה התפתחות עת טען שעצרו אותו 4 שוטרים שחלקם היו לבושים במדים וחלקם ללא מדים.

בשלב מאוחר יותר בעדותו אמר:

"ש.ת. היו שוטרים בהחלט במדים לא תגי זיהוי על המדים. היו אנשים בלבוש אזרחי שלמיטב ידיעתי לא ידעתי שהם שוטרים.

ש.ת. אלה שתפסו אותי אני לא יכול לזכור במדויק, אני משער שלפחות שניים מהם, זאת אומרת, מי שתפס אותי למיטב זכרוני היו בלבוש אזרחי. יכול להיות שהיו שוטרים במדים מסביב" (פרוטוקול עמ' 40 ש' 13-16).

מכאן שטענתו שלא ידע שאלה שעצרו אותו הם שוטרים, אין לה על מה שתסמוך.

קביעת ממצאי עובדה

האם החזיק הנאשם 1 בסכין שלא כדין?

26. בהסתמך על הודאתו של השוטר חוג'יראת שאותה מצאתי אמינה ועל הודאת הנאשם בהחזקת הסכין ובהתחשב בכך שדחיתי את הסבריו, אני קובע שהנאשם החזיק בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא עמד בנטל שמוטל עליו להוכיח במאזן הסתברויות שהחזיק בסכין למטרה כשרה.

27. הסכין עונה להגדרת סכין בסעיף 184 לחוק העונשין: "כלי בעל להב או כלי אחר שסוגל לדקור או לחתוך". במקרה שלפנינו כלי בעל להב שסוגל לחתוך.

כידוע, בסיפא של סעיף 186(א) לחוק העונשין קבועה טענת הגנה שעל הנאשם להוכיח במידה של עמידה במאזן הסתברויות - שהחזקת הסכין הייתה למטרה כשרה.

יש הגורסים שהכוונה בביטוי "מטרה כשרה" היא שלא לצרכי עבירה אחרת. ויש הגורסים שלא די בכך וצריך שהחזקת הסכין תהיה בתום לב ולמטרה ראויה המצדיקה את החזקתה על אף האיסור (ראה י' קדמי **"על הדין בפלילים"** (חלק רביעי) מהדורה מעודכנת התשס"ו-2006 בעמ' 2106).

הנאשם לא טען למטרה כשרה כלשהי. כל שטען הוא ששמר על הסכין עבור אחר, טענה שאותה מצאתי מופרכת על פניה.

עם זאת מדובר בסכין מסוג אלה שמשמשות לחיתוך פירות ואשר נמצאה בחזקת הנאשם כשהיא עקומה. כך שעל פני הדברים הסכין אינה משמשת לתקיפה ואינה יעילה לתכלית זו.

אדגיש שאילולא נתפסה הסכין על גופו של הנאשם-1 במהלך התפרעות אלימה, הייתי שוקל לזכותו מחמת זוטי דברים, שכן אין כל הצדקה במובנו של הערך המוגן בעבירה, להכתיים אדם בהרשעה פלילית בשל החזקת סכין מסוג זה, ומדובר בשוליים הזניחים והלא פליליים של העבירה.

28. אוסיף בעניין הנאשם-1 שמצאתי לדחות את גרסתו בעניין אי זיהוי העוצרים כשוטרים ולקבוע שהלה ידע בעת שנעצר שהעוצרים הם שוטרים.

האם הפריע הנאשם-3 לשוטרים בעת שאלה מילאו את תפקידם כחוק והאם תקף את השוטר שווי כדי להכשילו בתפקידו?

29. משמצאתי את עדותו של השוטר שווי אמינה ודחיתי את גרסתו של הנאשם-3, אני קובע הנאשם-3 הכה את השוטר שווי באגרופים בגבו ובבעיטות ברגליו. בתגובה הלה אחז בו והודיע לו שהוא עצור בגין תקיפת שוטר והפרת הסדר. בעת שנעצר, ניסה הנאשם-3 לברוח, קילל את השוטר ונאבק בו, וכתוצאה מכך שלא באופן מכוון נגרמה לשוטר שריטה קטנה בפניו אשר לא הצריכה טיפול רפואי. בהמשך לכך, ותוך שהוביל את הנאשם אל ניידת הביטחון, ירק הנאשם בפניו של השוטר.

עובדות אלה משכללות עבירה של תקיפת שוטר בכוונה להכשילו.

30. לאור גרסתו של השוטר שווי בעדותו, קבעתי אפוא שהשריטה הקלה בפניו של השוטר שווי נגרמה שלא במכוון ושלא באמצעות חפץ אלא כתוצאה מתנועות גופו של הנאשם-3 אשר נאבק בו בעת שנעצר.

31. ניסיונו של הנאשם-3 להימלט לאחר שנעצר משכלל עבירה עצמאית ומושלמת של הכשלת שוטר, בהיותו מעשה שנעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

32. אני דוחה את גרסת הנאשם-3 שלפיה לא ידע שהאוחז בו והעוצר אותו הוא שוטר.

33. לא מצאתי שיש בפער בנוגע לתיאור לבושו של הנאשם-3 שבין החוקרת עינב שתיארה אותו כמי שלבש סוודר שחור ובין השוטר שווי שתיאר אותו בדוח הפעולה כמי שלבש ז'קט שחור, ובעדותו כמי שלבש "מעיל שחור", כדי לפגום בזיהוי של הנאשם-3 שכמי שעבר את העבירות באירוע.

השוטר שווי נשאל מפורשות על פער זה ואף הוצגה לו הערת החוקרת עינב בהודעה. תשובתו שלפיהיתכן ולא דייק בתיאורו הניחה את דעתי. יש לציין ששני התיאורים כיוונו לחלק העליון בלבושו של הנאשם-3 שהיה בצבע שחור כך שבהחלט יתכן שמדובר בעניין טרמינולוגי גרידא ולא בפער ממשי.

אציין שיתר פרטי לבושו של הנאשם-3 דהיינו חולצה לבנה ומכנסיים כחולים, זהים בתיאורי השוטר והחוקרת. נוסף על אלה, הנאשם קשר את עצמו לאירוע ולעימות מול השוטר שווי, כך שעניין טרמינולוגי זה אינו מעלה ואינו מוריד.

ממצאים משפטיים

האם מעצרו של הנאשם-1 היה חוקי?

34. דוחה את הטענה.

35. הגנה טענה שהשוטר שהיה לבוש בלבוש אזרחי, לא הזדהה כשוטר בעת המעצר ועל כן המעצר הוא בלתי חוקי.

36. השוטר חוג'יראת העיד שהוא אינו זוכר אם הזדהה לפני הנאשם-1 בעת המעצר באמצעות הצגת תעודת שוטר. עם זאת הבהיר שחבש כובע זיהוי משטרתי והזדהה כשוטר בעל-פה.

37. משנתתי אימון מלא בגרסתו של השוטר חוג'יראת ומשזה טען שהזדהה כשוטר בעל-פה והיה חבש בכובע משטרתי, ומשהייתה עילה חוקית לעכב את הצגת תעודת השוטר, די בכך כדי לענות על דרישת ההזדהות ולשכלל מעצר חוקי.

נוסף על כך, קבעתי לעיל שהנאשם-1 ידע שהעוצר הוא שוטר כך שדרישת ההזדהות מולאה גם בהיבט של ידיעת הנאשם.

38. כידוע, על פי סעיף 24 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חסד"פ מעצרים**"), על השוטר העוצר לזהות את עצמו לפני החשוד בציון שמו או כינוי הרשמי והיותו שוטר ולזהות את עצמו גם באמצעות תעודת שוטר. נוסף על כך, עליו להודיע לחשוד שהוא עצור ולהבהיר לו את סיבת מעצרו בהקדם. על פי הוראות הסעיף כל החובות ניתנות לדחייה אם מתקיימת אחת מהעילות המנויות בסעיף 24(ב), זולת החובה להודיע לחשוד על המעצר שהיא חובה שאינה ניתנת לדחייה. כל החובות הן תנאי לחוקיות המעצר.

משהתקיימה העילה המנויה בסעיף 24(ב)(1) לחסד"פ מעצרים, דהיינו היה ברור בנסיבות העניין שזהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור, הרי שניתן היה לדחות את כל חובות השוטר הקבועות בסעיף כתנאי לחוקיות המעצר, זולת ההודעה על המעצר.

39. בהתחשב בכל אלה, קבעתי שמעצרו של הנאשם-1 היה חוקי.

האם החיפוש שנערך על גופו של הנאשם-1 היה חוקי?

40. דוחה את הטענה.

41. בעת שנעצר אדם קיימת לשוטר סמכות לחפש על גופו, דהיינו סמכות לחפש על פני גופו, בבגדיו או בכליו. מדובר בסמכות נלווית למעצר (ראו סעיף 22(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969).

42. השאלה היכן ייערך החיפוש, האם במקום המעצר ממש או בניידת או בתחנת המשטרה, היא שאלה מבצעית שעל

השוטר להחליט בה בהתאם לנסיבות העניין. דחיית החיפוש לשלב הבאת החשוד לניידת, אינה מאיינת את חוקיותו כל עוד החשוד מצוי בסטטוס "עצור".

במקרה זה החיפוש נערך בתוך הניידת כך שאין ולא צריכה להיות מחלוקת שהנאשם כבר ידע שהוא עצור ואף ידע שמדובר בחיפוש משטרתי.

43. בהתחשב בכל אלה, קבעתי שהחיפוש שנערך על גופו של הנאשם-1 היה חוקי.

האם מעצרו של הנאשם-3 היה חוקי?

44. דוחה את הטענה.

45. ההגנה טענה שהשוטר שהיה לבוש בלבוש אזרחי לא הזדהה באמצעות תעודת שוטר בעת המעצר ולא הודיע לעצור על מעצרו.

46. השוטר שווי מסר שהנאשם-3 קפץ עליו והחל להכותו בגב וברגליים ועל כן אחז בו והודיע לו שהוא עצור בגין תקיפת שוטר והפרת הסדר. כשנשאל מדוע לא הציג לו תעודת שוטר השיב שחבש כובע בילוש ולא יכול היה בשלב המעצר להציג תעודת שוטר כיוון שהותקף (פרוטוקול עמ' 21 ש' 21-31). הסברו בנוגע לאי הצגת תעודת השוטר הוא סביר והגיוני והניח את דעתי. הסבר זה נכנס לגדר החריגים הקבועים בסעיף 24(ב) לחסד"פ מעצרים כאמור לעיל אשר מאפשרים את דחיית החובה לשלב מאוחר יותר.

47. נוסף על כך קבעתי לעיל שהנאשם-3 ידע שהעוצר הוא שוטר כך שדרישת ההזדהות מולאה גם בהיבט של ידיעת הנאשם.

48. לאור כל האמור, אני קובע שמעצרו של הנאשם-3 היה חוקי מאותם טעמים שבגינם קבעתי את חוקיות מעצרו של הנאשם-1.

הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית

49. דוחה את הטענה על שני חלקיה.

50. ההגנה טענה שתי טענות עיקריות.

טענה אחת נטענה בנוגע להסדר טיעון שגובש עם הנאשם-2. בדומה לנאשם-3 הואשם הנאשם-2 בתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו. שני הנאשמים ללא עבר פלילי. ולמרות זאת גובש עמו הסדר טיעון שלפיו יתוקן כתב האישום כך שתיוחס לו עבירה של התנהגות שעלולה להביא להפרת השלום לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין. אשר לעונש

הוסכם על התחייבות להימנע מעבירה. לטענת ההגנה אותו הסדר התבקש על ידה בעניינו של הנאשם-3 אך היא נענתה בסירוב ומדובר בחוסר שוויון בין נאשמים באותו כתב אישום ובאותו אירוע.

הטענה השנייה עניינה בתיקים אחרים של נאשמים בהפרות סדר באירועים אחרים, אשר הואשמו בעבירות תעבורה ונידונו לקנסות. ההגנה הצביעה בטיעוניה על 24 מקרים שכאלה וטענה שיש בכך כדי להפלות לרעה את הנאשמים בתיק זה.

בהחלטה קודמת דחיתי את ההכרעה בטענה הראשונה לשלב הכרעת הדין, לאחר שהנסיבות המדויקות של האירוע ושל חלקו של כל אחד מהנאשמים יתבררו.

את הטענה השנייה דחיתי עד לפרסום המדיניות המעודכנת של המאשימה בנוגע לעבירות של הפרת הסדר הציבורי כדי לבחון את הטענה באספקלריא של אותה מדיניות.

51. אשר לטענה הראשונה, השיבה המאשימה שהנאשם-2 הואשם בהחזקת אבן גדולה בכוונה להשליכה על סוסי המסורה. לדברי המאשימה, אשמה זו שונה באופן מהותי מהאשמה שיוחסה לנאשמים האחרים. המאשימה הבהירה שעניין הכוונה שיוחס לנאשם-2 עורר קושי ראייתי שאף הוא עמד בבסיס ההסדר. עוד הסבירה שכיוון שהנאשם-2 קיבל אחריות מלאה על מעשיו ובהינתן הקושי הראייתי, גובש עמו הסדר טיעון מקל.

במסגרת שלב בירור האשמה, לא הובאו ראיות בנוגע למעשיו של הנאשם-2 כפי הנראה משום שלא היה עוד צורך שהמאשימה תעיד את השוטר הרלוונטי לעניינו. ברם גם ההגנה זנחה את טענתה ולא הביאה ראיות רלוונטיות להוכחת טענת האפליה במסגרת בפרשת ההגנה כגון הזמנת השוטר הרלוונטי לעדות מטעמה, הזמנת גובה הודעת הנאשם-2 והגשת הודעתו וכיוצא באלה. כך שלא נחשפתי לתשתית הראייתית שעמדה לחובתו של הנאשם-2 ואין ביכולתי לקבוע ממצאים כלשהם בנוגע לכך.

בהיעדר ממצאים, עומדות לימין המאשימה חזקת התקינות המנהלית וחזקת המיומנות המקצועית שלא נסתרו ושעל פיהן יש להניח שהסדר הטיעון נכרת משיקולים ראויים שאינם מפלים.

52. אשר לטענה השנייה, בהחלטתי מיום 03.03.2019 קבעתי שעל פני הדברים, בתיקים שעליהם הצביעה ההגנה, לא מדובר בנאשמים בעבירות של תקיפת שוטרים או החזקת סכין. דעתי לא השתנתה מאז.

בינתיים הסדירה המדינה את מדיניות העמדה לדין בעבירות הפרות הסדר הציבורי ואף חזרה בה מכתבי אישום רבים שחלקם היו קבועים לפני בעקבות בחינה חוזרת של התיקים על פי המדיניות המעודכנת.

53. בית המשפט העליון (כב' השופט ד' ברק-ארז) בע"פ 8551/11 כהן סלכגי נגד מדינת ישראל (12.08.2012),

קבע שבואו של בית המשפט לדון בטענת אכיפה בררנית עליו לבחון מהי קבוצת השוויון שאיתה נמנה מי שמעלה את הטענה. לאחר מכן על בית המשפט לבחון האם הרשויות אוכפות באותה מידה כלפי כל מי שנמנה על קבוצת השוויון תוך עריכת הבחנה בין מצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאבים וסדרי עדיפויות, ובין מצבים של אכיפה בררנית פסולה. ובלשון בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"באופן עקרוני, את טענת האכיפה הבררנית יש לבחון תוך התייחסות לשלוש שאלות: השאלה הראשונה היא מהי קבוצת השוויון שעמה נמנה מי שמעלה את טענת האכיפה הבררנית. בנסיבות העניין, יש לבחון בהקשר זה האם המערערים הם חלק מקבוצת השוויון של העיתונים מצד אחד או של משרדי פרסום אחרים מצד אחר. השאלה השנייה היא - באותם מקרים שבהם אכן הרשויות לא אוכפות או לא אוכפות באותה מידה כלפי כל מי שנמנה עם אותה קבוצת שוויון - כיצד יש לאבחן מצבים של אכיפה בררנית פסולה ממצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאבים וסדרי עדיפויות. השאלה השלישית היא מהו הנטל הראיתי המוטל על מי שמעלה טענה של אכיפה בררנית - באופן כללי, ובמשפט פלילי בפרט. יודגש, כי שלוש השאלות שהוצגו הן נפרדות, אך בחינתן צריכה להתקיים בזיקה הדוקה זו לזו. כך למשל, אי-בהירות עובדתית עלולה להקשות על שרטוטן של קבוצות השוויון. כמו כן, גם כאשר ניתן לקבוע שאנשים שונים נמנים על אותה קבוצת שוויון, הבדלים מסוימים בנסיבותיהם יכולים להשפיע על קביעת סדרי עדיפויות באכיפה במסגרת השלב השני של הבדיקה. הכרעה המתקבלת ביחס לאחת מהשאלות עשויה אפוא להשפיע על המשך הדיון"

54. אשר לטענה גופה, מצאתי שהנאשמים בתיקים שעליהם הצביעה ההגנה אינם חברים בקבוצת השוויון שאליה משתייכים הנאשמים דנא, ועל כן אין הנדון דומה לראייה. בשונה מענייננו, אין מדובר שם בתיקים שבהם נמצאו ראיות לעבירות פשע מסוג תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות או החזקת סכין, ודי בכך כדי לדחות את הטענה.

מחדלי חקירה

55. דוחה את הטענה.

56. ההגנה טענה למחדלי חקירה, הן בשל כך שלא נחקרו שוטרים נוספים שנכחו באירוע והן בשל כך שלא הובאו סרטוני צילום אשר צולמו במצלמות המשטרה.

57. כידוע, אין במחדלי חקירה כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו (ראו ע"פ 8447/11 סולימאן נגד מדינת ישראל (24.9.2012), ע"פ 8187/11 פלוני נגד מדינת ישראל (19.8.2013)).

השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון

שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו (ע"פ 2694/14 **חדאד נגד מדינת ישראל** (6.9.2016), ע"פ 4226/11 **אבו חדיר נגד מדינת ישראל** (15.2.2016)).

נפקותו של מחדל החקירה תלויה אפוא, בתשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספקות שאותם מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין.

58. כיוון שלא הוכח שהאירוע צולם ואף לא ששוטרים אחרים ראו את העבירות ומדובר בסברות של ההגנה שנטענו בעלמא ללא תימוכין משמעותיים, לא מצאתי שיש בסיס ממשי לטענה.

59. מכל מקום גם אם היה מחדל, המאשימה הניחה תשתית ראייתית מספיקה להרשעת הנאשמים בעבירות שיוחסו להם.

סוף דבר

60. לאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשמים בעבירות כדלקמן:

א. נאשם 1:

בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה-עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

ב. נאשם 2:

בתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו-עבירה לפי סעיף 274 (1) לחוק העונשין

בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו-עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין. 0

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, במעמד הצדדים